

АТАНАС ДАЛЧЕВ
ВЕЧЕР

chitanka.info

Аз бродя сам из улицата. Бавно
зад покривите като тях червена
догаря нейде вечерта на запад.
И вперил поглед в нея, аз си спомням.
Тя в този час гори и над Неапол.
На зданията най-горните прозорци,
запалени от нея, ярко греят.
Светлее цял Неаполитански залив.
Като трева, полюшната от вятър,
зелените вълни се носят кротко
и в шумното задимено пристанище,
тъй както стадо привечер, мучат
и тежко се завръщат параходи.
Стоят на кея хора в пъстри дрехи
и с благослов изпращат този ден
тъй пълно изживян и тъй безгрижен,
но мене там сега ме няма вече.

Тя в този час гори и над Париж.
Затварят Люксембургската градина.
Една тръба звучи призивно, страстно
и сякаш призован от нея, мракът
над белите алеи слиза леко.
Тълпа деца вървят подир стражаря
и слушат във прехлас и нежна радост
възторжената песен на медта
и всякое от тях желей да бъде
по-близо до чудесния тръбач.
От портите, разтворени широко,
излизат хора весели и шумни —
но мен сред тях сега ме няма вече.

Защо не можем наведнъж да бъдем
и тук, и там — навсякъде, където
могъщо и безкрайно бий животът?

*Ний непрестанно мрем и бавно чезнем
веднъж от туй место, подир от друго,
докле изчезнем най-подир съвсем.*

1930 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.